

Virtapiirien akut lataukseen

Palojoensuulainen Raimo Väitälö näyttää mallia miten Molkkya pelataan.

pelillä, jonka tilan seurakunta tarjoaa, nainen kertoo.

– Palojoensuussa kokoonnumme parittomilla viikoilla. Siellä kierämme yksityisten ihmisten kodeissa. Siellä toiminta alkoi pari vuotta sitten. Paikkoja on kuusi mukaan luetuna Kultiman Olga, jonka luona kokoonnumme Kuttasessa.

Palojärvi ynnälee, että kerhotoiminta on ollut käynnissä kymmenisen vuotta. Siinä aikana on kahvia kaadettu useaan otteeseen muun ohjelman lisäksi.

– Joka kerta on vapaa-ajan keskustelua. Ihmiset ovat tässä päivässä kiinni ja keskustelemme päivän polttavista aiheista. Esiitämme välillä tietokilpailukysymyksiä. Lau-laminen on tärkeää, useasti se meneekin virsien laulamiseen. Viime talvena Saara kävi pitämässä jumppaa Hetassa ja Karesvännössä, Palo-järvi valaisee.

– Olen laskenut, että kerhoissa käy 25–35 ihmistä viikossa. Välillä menee yli ja välillä jää al-lekin. Ikäkauma on varmaan 70 palkkeilla. Ikä-rajoja meillä ei ole.

Kesähelteillä kerhot ovat kiinni, mutta toiminta jatkuu taas syksyn saapessa.

– Loppukeväästä ko-keelimme matalan kynnyksen ruokailua eli seurakuntatalolla tarjottiin

Palojensuulainen Raimo Väitälö näyttää malleja miten Molkkyä pelataan.

Ilmassa on sähköntuntua, kun virkeät virtapiiriläiset viettävät kevätjuhlaansa.

– **KÄVIN** vasta ajamassa insin, että kortti säilyy, toteaa Olga Kullima ja kertoo, että ajoin onalla autolla Kuttaresta Palojoensuun Virtapiiriin.

– Alusta asti olen käynyt kerhossa. Pidän siitä tärkeänä, koska siellä näkee ihmisiä ja saa keskustella.

Kuliman lisäksi Tunturi-Lapin Luontokeskuksen nuotopaikalla on toistakymmentä kerholaista Peltovuomasta, Vuontisjärveltä, Palojoensuusta, Karesuvannosta sekä Hetasta.

Sämsosterin työntekijä Saara Ketola kantaa mukanaan halkokoria, jonka sisältö paljastuukin Molkky-peliksi. Ketolan opastuksella joukko innokkaimpia suun-

taa kohti yläpihaa pelamaan toisten jäädessä istuskelemaan valkean äärelle. Ketola kirjaa pisteet ylös puupölkkyjen kaatuessa. Nopeasti selviää, että kyseessä on taitolaji. Varsinkin, kun pölkkyt erkanevat toisistaan ja pisteet karkaavat kauemmas heittojen edetessä.

Nuotopaikalla on väljää ja jokainen halukas mahtuu istumaan varjossa. Tärkeimmät kuulumiset on jo vaihdettu, ja pohdinta pottujen kylvämistä aloitettu. Joku kertoo kuvanneensa jo hillankukkaakin.

Birgen ruovuttus – Pärjään kotona toiminnanjohtaja Leena Palojärvi nostaa makkarat hiilloksen ylle paistamaan ja vitselee kahvia kaataessaan.

– Se ottaa itse, joka saa ja muut passataan.

Kisapaikalta raikaa taputus, kun näkkäläinen **Iisko Vanhapiha** vie voiton heittämällä ensimmäisenä 50 pistettä

Virtapiiriläiset eri puolilta Enontekiötä kokoontuivat perinteiseen kevätjuhlaansa Tunturi-Lapin Luontokeskuksen nuotopaikalle alkukesästä.

kokoon.

Kisajat suuntaavat muiden seuran vasta kaadettua kahvin äärelle.

Herkkuhetken jälkeen pohditaan yhdessä, miksi Virtapiiri-kerhot eri kylissä ovat tärkeitä.

– Saadaan virtaa, kuuluu joukosta huudahdus. – Onhan se ajankalua.

– Se on semmoinen piristävä reissu, yksi tuumaa kerhosta.

– Kerho katkaisee arjen, ja siellä pääsee tapaamaan ihmisiä, kuuluu jatko vierestä.

Myös laulaminen sekä tietokilpailut ovat piiriläisten mielestä hyvää aivojumppaa.

– Hyviä laulajia on mukava käydä kuuntelemassa, tuumaa Molkky-pelin voittanut Vanhapiha.

Pian yksi, jos toinenkin saa keuhut laulataidostaan. Luonnollisena jatkumona kajahtaa ilmoille Suviirsi. Soinnut peittävät alleen taustalla jyristävän ukkosen.

Kymmenkunta vuotta aktiivista kerhotoimintaa

Kesäsade viilentää ilman ja Leena Palojärvi saa viihdoin vilvoitella makkarapaiston ja auringonpaisteen jäljiltä. Hän kertoo, että Virtapiirien pääasiallinen vastuu on Birgen

Tellervo Nurminen "kirnuu voita" Saara Ketolan opastuksella.

ruovuttus-projektilla.

– Järjestävinä tahoina ovat Sämsoster ry ja seurakunta vaihtelevalla menestyksellä. Kunta puolestaan antaa tilat käyttöön Peltovuoman koululla ja Hetassa Luovutavalla joka viikko. Parillisilla viikoilla tapaamme Karesuvannon kap-

edullinen lounas. Se oli kaikille avoin. Tätä koetta on tarkoitus jatkaa syksyllä. Seurakunta on luvannut tilat, ja meillä on työvoima.

Matalan kynnyksen ruokailu Palojärvi tarkoittaa työttömille, eläkeläisille ja muille projektin kohderyhmille suunnattua ruokailua.

– Tarkoitus ei ole kilpailla yrittäjien kanssa lounaasta, hän tarkentaa.

Toiminnanohjaaja jatkaa kertomalla kyselystä, josta nousi esille yksi toivomus.

– Viime talvena teimme kunnan kanssa ison kyselyn, joka lähetettiin kaikille yli 65-vuotiaille enontekiöläisille. Tarkempi raportti tulee myöhemmin, mutta selkeästi siellä mainittiin halpa ruokailu.

Viimeisiä kyytejä odottavat virittävät vielä keskustelua ja heittelevät ilmaan ehdotuksia tulevaa syksyä ja sen virtapiirejä ajatellen.

Heidi Noustainen